

Spm. nr. S 942

Til *udenrigsministeren* (25/3 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil den danske regering afkræve Israel en officiel redegørelse for Israels massakrer på civilbefolkningen i Sydlibanon?«

Begrundelse

TV-Avisen den 24. marts 1985 viste en reportage fra en landsby, som blev angrebet af det israelske militær.

Efter udsagn fra de lokale modstandsfolk var der tale om en hævnaktion. I forbindelse med aktionen nedskød de israelske styrker et betydeligt antal civile. Nogle blev dræbt i deres biler, som israelerne knuste under indrykningen, bl.a. ved at køre hen over dem med tanks. TV-A bragte et interview med en kvinde, der var blevet skudt af israelerne, fordi de havde opfattet hende som mor til en modstandsmand. Dette var dog ikke tilfældet.

Israelerne ødelagde desuden en stor del af landsbyens huse.

Også andre landsbyer er blevet udsat for israelske angreb. Det er vanskeligt at kontrollere, hvad den israelske besættelsesmagt laver i den besatte del af Sydlibanon, da uafhængige journalister her er forment adgang.

Forholdene i de besatte områder af Sydlibanon er tidligere blevet fremdraget i den internationale offentlighed, herunder beretninger om, at israelske styrker har skudt på befolkningen. De oplysninger, som TV-Avisen fremlagde, dokumenterer en fremgangsmåde, som efter alt at dømme langt fra er noget enkeltstående tilfælde.

Svar (15/4 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fra dansk side har vi sammen med de øvrige EF-lande kraftigt fordømt Israels invasion af Libanon, bombardementerne af civilbefolkningen og de store tab af menneskeliv forvoldt ved, hvad vi betragter som en krænkelse af folkeretten og grundlæggende humane principper.

Vi har derfor også hilst den israelske regerings beslutning om i overensstemmelse med FNs sikkerhedsråds resolutioner at trække sine styrker ud af Libanon velkommen. De

stridende parter i Libanon er af de ti blevet opfordret til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at lette en ordnet og fuldstændig israelsk tilbagetrækning.

De ti har således stærkt anbefalet Libanons og Israels regeringer at enes om rimelige sikkerhedsarrangementer i Sydlibanon, så man undgik nye blodsudgydelser i forbindelse med og efter tilbagetrækningen. Vi har fremhævet, at det burde være i alles interesse, at de israelske troppers retræte kunne blive ordnet, fuldstændig og koordineret, og vi har i denne sammenhæng opfordret den syriske regering til at lette tilbagetrækningen, der gerne skulle åbne vejen for en nedbringelse af spændingerne i hele området.

Vi har også påpeget, at de forskellige libanesiske befolkningsgruppers ledere burde gå helhjertet ind i disse bestræbelser, da der ellers ville være risiko for fornyet strid og lidelser for befolkningen, især i de områder, der ville blive evakueret.

Endelig har vi i vore fælles henvendelser fornyet vor støtte til FNs indsats til fordel for israelsk tilbagetrækning, beskyttelse af den lokale befolkning, Libanons territoriale integritet og genoprettelsen af freden og sikkerheden.

Vi må nu konstatere, at den vurdering af forholdene i området, som lå til grund for vor bekymring, har vist sig at være ganske præcis. Det er sørgeligt, at både regeringer og lokale politikere har siddet disse opfordringer overhørig i en sådan grad, at vi nu i stedet for en ordnet og koordineret israelsk tilbagetrækning må være vidne til en kompliceret og blodig affære, hvor snigskytter og selvmordsattentatmænd med bomber, ophidset af fanatisk propaganda, retter angreb mod de israelske styrker, hvis gengældelsesaktioner rammer både gerningsmænd og civile.

Om den danske holdning til begivenhederne i Libanon er der ingen tvivl. Fra dansk side har vi vedblivende ladet denne holdning komme til udtryk, således også i forbindelse med de af spørgeren refererede hændelser. Vi har i særdeleshed understreget betydningen af, at Israel nøje iagttager og overvåger efterlevelsen af de gældende folkeretlige og humane principper, som vi sammen beken- der os til.

Spm. nr. S 945